

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Joannis Pierii Valeriani Bellunensis Hieroglyphica, Sive De
Sacris Ægyptiorum Aliarumque Gentium Literis,
Commentariorum Libri LVIII**

Valeriano, Pierio

[Lipsiae] ; Francofurti Ad Moenum, 1678

Homo nihili ac nequam.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14259

Ata per se plerumque docuisse. Jam & de Caligula ad ejus ignominiam dictum, quod admodum docilis ad cetera, natare nescierit. Porro urinator non est simpliciter positum, sed eum significat qui profunda quæque peruestiget, unde locus apud scriptores perdifficiles, Delio natatore dicimus: egræ enim Delii natandi peritia celebrantur.

ORBIS TERRARUM. CAP. XVI.

Per idem animal orbem terrarum *ἰεργλυφικῶς*, Ægyptii significabant. Nam cum duas & sexa-^{Mundi di-}ginta primarias terræ habitabilis regiones ponerent, quas & Hal Amberagel in tractatu ultimo ^{viso.} Astrologiæ memorat, observant magna in id genus animalium cura adhibita, partes totidem in Cynocephalo moriente, quæ quotidie singulæ perirent, mox & secundo & sexagesimo die quod reliquum esset corporis interiret. Erat vero apud eos sacerdotes summa religio, ut quicumque singulis diebus intermortuus esset, articulus præsecaretur, riteq; unguentis more suo obunctus sepeliiretur. Quod vero mos fuerit Ægyptiorum unguento plurimo, cadavera inungendi, duravit etiam apud ^{Ægyptiorum} Christianos diutissime mos hic, quod ex Tertulliano conjectari possumus, ita dicente: *Si Arabia quæ-^{mosi ungen-}di cadavere-^{ra.}*

Bruntur, sciant Sabai pluris carioris suas merces Christianis sepeliendis profligari, quam Diis fumigandis. Sed ut ad orbis partitionem revertamur: Deus excelsus, diceret Clemens, penes quem rerum omnium potestas est, in septuaginta & duas partes divisit totius terræ nationes, eisque principes Angelos præfecit, mox Christus Apostolos totidem, antequam pateretur, per omnem terrarum orbem dimisit, qui Evangelium prædicarent. Astrologi, suam quandam secuti commoditatem, sexagenis tantum partibus orbem divisere, de quibus ita Proclus in Sphæra: *Sed nec intervalla circularum in toto orbe à se invicem flata sunt: verum pro sphaerarum descriptione ad hunc modum dispensari solent. Divisio in LX. partes meridiano quovis circulo, Septentrionalis circulus à polo sexagesimarum partium quibusq; intervalla notatur, Æquator ab utroq; tropico sexagesimis quaternis distat.* Reliqua ex Jacobo Zieglero hujus doctrinæ peritissimo cognoscere poteris, cujus tu eruditionem admiratus, cum principem is neminem virum in Italia, atque adeo in ipsa urbe Roma reperisset, à quo susciperetur, tu ipse mi Cæli; hominem & probum, & literatum, uti Anacharsin Solon, complexus in contubernium tuum admisisi, & ut doctrinam suam posteritati communicare posset, per ea, quæ illi præstas commoda, effecisti.

DE SIMIA. CAP. XVII.

HÆRES INVISUS.

Jam vero quædam super Simia conquiramus, quæ super id traditur, quod iidem sacerdotes, ubi hæreditatem in invisos collatam significare voluissent, hieroglyphicum Simiæ quæ parvulam pone Simiolam duceret, facere consueverunt; cujus argumenti causam eam apud Horum legas, quod duas ipsa simiolas uno partu perfert. Sed enim earum alteram magis diligit, alteram ita negligit, ut eam etiam odio profectui videatur. Quam vero curandam suscipit, morose adeo complectitur, & ante se comprehensam gestat, ostentat omnibus, tractarique gaudet, gratulationem intelligens, ut magna ex parte lætum ipsa suum, cui tanto affectu favere videbatur, attrahendo enocet: mox alterum quem negligere cœperat, educare cogatur, in eum omni mox conversa cura.

HOMO NIHILI AC NEQUAM. CAP. XVIII.

Vulgatissimum vero illud est, & omnium scriptorum atatumque testimonio receptum, Simi-^{Idem Philo-}am pro despiciatissimo & maxime nequam homine haberi, ut pro Ctesiphonte Demosthenes, ^{stus in} Æschinem tragicam esse Simiam dicit, quod personatus quodammodo verborum gravitate vi-^{Aristide.}deretur, cum alioqui pessimus atque nequissimus civis esset. Et Dion historicus de obtreçatoribus, *Quos ego, ait, non plura facio, quam ut dici solet, Simias.* Apud Cicer. in Epistolis, Simiam invenias

pro nihili homine positum. Quodq; historiis Græcis memoriæ mandatum est, Simiæ, quam Rex Molossorum in deliciis habebat, improbitas minime prætereunda. Illa enim, cum Spartiata oraculum ab Jove Dodonæo petivissent de victoria sciscitantes, legatiq; vas illud in quo inerant sortes colloca-
vissent, urnam evertit, sortesq; dissipavit. Negant vero Historici, ut Cicero de Divinatione refert Lacedæmonis ullum unquam ostentum hoc trifolium accidisse: nam quæ proposita erat oraculo sacerdos, dixisse fertur: *De salute Lacedæmonis esse, non de victoria cogitandum.* Neque vero Plautus inepte Simiam bestiam, nunc nihili vocat, nunc nequissimam, in Milite, ac Pseudolo & in Rudente, pro lenone in somnorum conjectatione ponit, quando lenonibus nihil est scelestius neque perditius, ingrato dubio procul & invisio mortalibus genere, quodq; est, ut ipse dicit, *Deorum odium atq; hominum:*

VITIORUM DISSIMULATOR. CAP. XIX.

AD hæc, hominem sua dissimulantem vitia, turpitudinemque domesticam occultantem, notare si vellent Ægyptii, Simiam micurientem faciebant: ipsa enim est ea verecundia prædita, ut quotiescunque lotium fecerit, excrementum illud (quod etiam in fæce reliqua feles faciunt) effosa obruat terra, aut alia quapiam re superingesta omnino occultet. Sed quoniam impressi codices in damno sunt, quantum ad Simiæ nomen, quæ sit callior lectio, in Fele, hoc est, in Æluo disputatur.

IMPUDENTIA. CAP. XX.

Mihi quidem longe significantius per Simiam impudentia videtur ostendi posse, quam huiusmodi verecundia. Ea siquidem partibus iis, quas verecundia occultari jubet, assidue sessione depilatis, natibusq; ita tupiter denudatis, improbum exhibet spectaculum, & ejus generis mares, præcipueque Cercopitheci, natura procaciter excitata, frequenti quantumlibet spectatorum theatro, fatis cum impudentia pudendi tractatione lasciviunt, eorum instar fatuorum quos nunc Ægyptii, ut omnibus ad Nilum locis palam est, Maurique & Turcæ omnes simul ac talia perpetrare conspexerint, magnopere venerantur, summaq; innocentia & simplicitate præditos arbitrantur remq; putant admodum piam se facere, si cumulatim in hos stipem contulerint. Sed utcumq; illa, Pithecusæ insulæ, quod ad hanc facit morum pravitatem, notæ sunt in Tyrrheno mari, quibus nomen inditum à Simiis, in quas Candulus & Antlantus, ut apud Harpocratonem ex Æschylî Sardiani jambis legitur, fratres, omnium ea ætate profligatissimi impostores à Jove transformati sunt, cum adversus eum quoque fallaciæ machinas admonuissent. De quibus ita Ovid. in Fabulis:

*Metamor.
lib. 14.*

*In arimem, Prochytamque legit, viridique locatas
Colle Pithecusas habitantum nomine dictas:
Quippe Deum genitor fraudem & perjuriam quondam
Cercopum exosus, gentisque admissa dolosa,
In deformem viros animal mutavit, ut iidem
Dissimiles homini possent similesque videri.*

*Thersitia
in sol. nota
notatur.*

Sane quidem petulantiam quis hoc scriptionis genere significaturus, nullo commodius animali utetur, quam simia: cujus improbitate considerata, Plato in Civitate sua Thersitem ait, illum omnium qui ad Ilium venere turpissimum, tantæque impudentiæ monstrum, ut Achillem Agamemnoni exprobrare nihil veritus fuerit, seque heroibus ingerere temerarius asueverit, in Simiam commutatam esse imitariq; adhuc hominum facta, non re, sed specie ipsa mutata: quod etiam Q. Calaber Paralipomenis tangit. Nam si cum inter homines ageret, tam perditæ fuit insolentiæ, ut ne Regibus quidem Imperatoribusq; ipsis quicquam parceret minime mirum, si, postquam in bruta transivit, eundem animi tenorem servat, importunitatemq; omnem adversus Leonem ipsam, ferarum omnium regem